

Juryrapport
J.C. Baakprijs 2021

1^e prijs: Eline van Slijpe (Universiteit Leiden)

Coercion Theory and Intergenerational Justice. An Inquiry into the implications of coercion as the ground of justice for the intergenerational realm

Moeten we ons iets aantrekken van het welzijn van toekomstige generaties? Hebben we bepaalde verplichtingen jegens toekomstige mensen, bijvoorbeeld op het gebied van klimaatverandering? En als we dat soort verplichtingen zouden erkennen, hoe ver strekken die zich dan uit? Houden ze op bij de landsgrenzen – eigen volk eerst – of zijn ze misschien wel wereldwijd? Dit zijn de uiterst boeiende en relevante vragen die Eline van Slijpe zich stelt in haar scriptie, getiteld *Coercion Theory and Intergenerational Justice; An inquiry into the implications of coercion as the ground of justice for the intergenerational realm*. In de scriptie staat het thema van de verdelende rechtvaardigheid centraal. Het thema raakt aan zowel de filosofie als de rechtsgeleerdheid, en het is dan ook niet toevallig dat Eline in beide vakgebieden is afgestudeerd.

Tot nu toe was het debat over verdelende rechtvaardigheid vooral gericht op de staat, maar het bereik van rechtvaardigheid moet volgens Van Slijpe niet worden beperkt tot de mensen die bepaalde coërcieve (wetgevende en bestuurlijke) instituties delen maar het moet worden uitgebreid in zowel ruimte (de gehele wereld) als tijd (over generaties). Armoede, ongelijkheid, vervuiling, uitputting van hulpbronnen en opwarming van de aarde hebben een grote invloed op de natuurlijke omgeving van toekomstige generaties. Hiermee beperken wij hun keuzemogelijkheden en autonomie, en houden wij onvoldoende rekening met hun belangen. In haar scriptie biedt Van Slijpe ons een buitengewoon overtuigend juridisch-filosofisch pleidooi voor een rechtvaardigheidstheorie die zowel voorbij de landsgrenzen gaat als verplichtingen jegens toekomstige generaties omvat.

Anders dan vorig jaar waren er dit jaar maar liefst zesendertig inzendingen voor de J.C. Baakprijs. Dat is wel erg veel leeswerk voor één enkel individu, en dus werd er een verdeling onder de juryleden gemaakt, waarna ieder jurylid de beste één of twee uit zijn of haar selectie van negen scripties ter vergadering zou voordragen. Het zal niet vaak gebeuren dat in een juryvergadering de namen van de twee uiteindelijke prijswinnaars al rondzingen, nog vóórdát de vergadering daadwerkelijk is begonnen. Maar ook ná de bespreking van de overige scripties bleven de namen van Eline van Slijpe en Talha Günay prominent bovendien.

En dan nu de overwegingen van de jury om Eline van Slijpe voor te dragen als de winnaar van de eerste prijs vanuit het J.C. Baak Fonds 2021.

* Allereerst waren de juryleden zonder uitzondering diep onder de indruk van de *academische reikwijdte, de originaliteit en de maatschappelijke relevantie van de vraagstelling* die Van Slijpe in haar scriptie behandelt. Daarmee draagt deze scriptie bij uitstek bij aan de doelstelling van de J.C. Baak Prijs, die het vreedzaam naast elkaar leven van verschillende volkeren centraal stelt.

* Ten tweede geeft Eline blijk van een grote *kennis van zowel de juridische als de filosofische literatuur*, en toont ze haar overtuigende greep op de vaak complexe literatuur, door de kundige manier waarop zij deze ten dienste van haar betoog weet in te zetten.

* In de derde plaats dwingt de *filosofisch-juridische redeneertrant* van Eline bewondering af vanwege haar scherpzinnige analytische vermogen, de precisie van haar denken en de glasheldere wijze waarop zij de verschillende onderdelen van haar redenering integreert in overtuigende slotconclusies.

* Ten slotte heeft de jury veel waardering voor Elines doordenking van de *implicaties van haar visie* voor verdelingsvraagstukken met zowel een intergenerationele als een internationale dimensie. Hier verschijnen, naar het oordeel van de jury, al de contouren van vervolgonderzoek, misschien in de vorm van een proefschrift.

Het is dan ook met heel veel genoegen dat de jury Eline wil voordragen als winnaar van de eerste prijs vanuit het J.C. Baak Fonds 2021. Wij willen Eline – en ook haar begeleiders Dr. Tim Meijers en Dr. Job Weststrate – hier graag als eersten van harte mee feliciteren.

2^e prijs: Talha Günay (Maastricht University)

Borders of (Ir)Responsibility - A Comprehensive Study on the International Responsibility of the EU in the Context of FRONTEX's Joint Operations

Naar schatting zijn meer dan 70 miljoen ontheemd, waaronder 26 miljoen vluchtelingen. Velen proberen naar de Europese Unie te komen: in 2019, zeker niet het hoogtepunt van de vluchtelingencrisis, kwamen er bijna 150.000 zonder geldige verblijfspapieren. Maar liefst 5.300 van hen kwamen om op de Middellandse Zee, een enorm humanitair drama. Ondanks de nobele doelstellingen van 'Europa als open en vrije ruimte' worden de hekken rondom Europa steeds hoger en de barricaden steeds groter.

More than 70 million are estimated to have been displaced, including 26 million refugees. Many are trying to enter the European Union: in 2019, certainly not the height of the refugee crisis, almost 150,000 arrived without valid residence papers. As many as 5,300 of them perished in the Mediterranean, a huge humanitarian drama. Despite the noble goals of "Europe as an open and free space," the fences around Europe are getting higher and the barricades bigger.

Om samen de buitengrenzen te bewaken is FRONTEX opgericht: het European Border and Coastal Guard Agency van de EU. Hoofdtak: irreguliere migranten weren en illegaal binnengedrongenen terugzetten. Talha Günay onderzoekt hoe FRONTEX is ontstaan en met een steeds breder mandaat en nieuwe bevoegdheden is opgetuigd. Dit EU-agentschap verricht meer en meer operationele activiteiten met én namens de lidstaten. Hoe verhoudt zich dit tot de internationale verplichtingen van de EU en haar lidstaten, zoals het non-refoulement beginsel (het verbod om een vluchteling terug te sturen naar zijn herkomstland wanneer hij daar gevaar loopt), het recht op asiel, het recht op leven en gezinshereniging?; om er maar enkele te noemen. Ingeval FRONTEX internationaal onrechtmatige daden begaat en mensenrechtenschendingen pleegt, hoe zit het dan met de internationale aansprakelijkheid van de EU? Immers toerekenbaarheid en aansprakelijkheid vormen de consequentie van de eigen rechtspersoonlijkheid van de EU en haar instellingen in het internationale rechtsverkeer.

FRONTEX, the European Border and Coastal Guard Agency of the EU, was founded to guard the external borders jointly. Its main task is to keep out irregular migrants and to send back those who entered illegally. Talha Günay examines how FRONTEX came into being and has been vested with an increasingly broad mandate and new competences. This EU agency carries out more and more operational activities with, and on behalf of the member states. How does this relate to the international obligations of the EU and its member states, such as the non-refoulement principle (the prohibition to return a refugee to his country of origin if he is in danger there), the right to asylum, the right to life and family reunification?; just to mention a few. In case FRONTEX internationally commits wrongful acts and engages in human rights violations, what about the international liability of the EU? After all, accountability and liability are the consequences of the legal personality of the EU and its institutions in international legal relations.

Daartoe leidt Talha Günay ons kundig binnen in het oerwoud van internationale, Europese en nationale regels van vluchtelingen- en asielrecht en reddingsrecht op zee en past hij dit en het aansprakelijkheidsrecht toe in de context van de Frontex's Joint Operations. Dit onder de subtiele titel: *Borders of (Ir)Responsibility*. De subtitel geeft aan dat hij niet over een nacht ijs is gegaan: *A comprehensive study on the international responsibility of the EU in the context of Frontex's Joint Operations*. Het zijn dan ook bijna 100 pagina's geworden.

To this end, Talha Günay skilfully introduces us into the jungle of international, European and national rules of refugee and asylum law and rescue law at sea and applies this and liability law in the context of Frontex's Joint Operations. The title of his thesis is subtle: *Borders of (Ir) Responsibility*. The subtitle shows Talha did not write it overnight: *A comprehensive study on the international responsibility of the EU in the context of Frontex's Joint Operations*. Not surprisingly, this results in almost 100 pages.

Methodologisch is de scriptie sterk. Bij zijn zoektocht naar het geldend recht past Talha de normatieve onderzoeksmethode toe. FRONTEX is de grote case study waar hij recht en praktijk bij elkaar brengt en toetst. De scriptie behelst uiteindelijk een zeer kritische analyse naar de internationale verantwoordelijkheid die de EU op zich neemt als zij FRONTEX de grenscontroles en het terugzenden laat verrichten. De auteur weet gelukkig voldoende wetenschappelijke distantie te behouden en blijft zorgvuldig redeneren en argumenteren. Hij blijft in zijn analyse strikt juridisch. En zo is er dan de belangrijke en opmerkelijke conclusie dat aan de EU toch niet de directe verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid toegerekend kan worden, omdat de lidstaten de manschappen leveren en de effectieve controle over hen bij hun thuislanden blijft. Wel stelt de auteur dat de EU medeplichtig en dus medeaansprakelijk is, ingeval er schendingen van het internationale of Europese recht worden gepleegd als gevolg van de activiteiten van FRONTEX.

The thesis is methodologically strong. In his quest for applicable law, Talha applies the normative research method. FRONTEX is the large case study where he brings together and examines law and practice. The thesis is an in-depth critical analysis of the international responsibility of the EU when delegating to FRONTEX the task to carry out border checks and forced returns. Fortunately, the author manages to maintain sufficient scientific distance to the topic. He reasons and argues carefully throughout the whole study. His analysis is a strictly legal one. Hence, there is the important and notable conclusion that the EU cannot be attributed direct responsibility and liability, because the member states provide the troops and the effective control over them remains with their home

countries. However, the author states that the EU is complicit and therefore jointly liable, in the event of violations of international or European law as a result of FRONTEX's activities.

Dat hoofd koel houden en scherp blijven redeneren met openstaan voor 'unwelcome information' maakt de scriptie zo sterk, want het getuigt van een soevereine beheersing van de stof over dit hoogst actuele en zowel politiek als moreel beladen onderwerp. Al in de eerste ronde van de 36 beoordelingen zei onze collega professor Ton Nijhuis: "Deze 12 ECTS-scriptie is een zeer bijzondere prestatie! Dit wordt een top-jurist." De gehele jury was dat van harte met hem eens. Van harte gefeliciteerd namens ons allen en we strekken dat ook graag uit naar je familie en je twee scriptiebeoordelaars, professor Hildegard Schneider en professor Cees Flinterman van de Universiteit Maastricht.

The thesis has the great merit of 'keeping a cool head and sharp reasoning with an open mind to unwelcome information'. It shows a sovereign mastery of this highly topical and both politically- and morally-charged issue. In the first round of the 36 assessments, our colleague Professor Ton Nijhuis noted: "This 12 ECTS thesis is a very special achievement! This will be a top lawyer." The entire jury agreed wholeheartedly. Congratulations on behalf of all of us. We extend these to your family and your two thesis assessors, Professor Hildegard Schneider and Professor Cees Flinterman from Maastricht University.

Prof. dr. A.E. (Aafke) Komter, gastonderzoeker sociologie Erasmus Universiteit Rotterdam, emeritus-hoogleraar comparative studies of social solidarity University College Utrecht

Prof. dr. L.A.C.J. (Leo) Lucassen, directeur Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis (IISG), hoogleraar sociale geschiedenis Universiteit Leiden

Prof. dr. A.J.J. (Ton) Nijhuis, hoogleraar Duitslandstudies Universiteit van Amsterdam, directeur van het Duitsland Instituut Amsterdam

Prof. dr. N.J. (Nico) Schrijver, staatsraad (afdeling wetgeving) Raad van State, hoogleraar volkenrecht Universiteit Leiden, voorzitter KNAW-commissie vrijheid van wetenschapsbeoefening

De jury vergaderde op 22 december 2020 onder leiding van KHMW-directeur Drs. E.M.W.A. (Els) van Odijk, in aanwezigheid van Drs. S. (Saskia) van Manen, secretaris KHMW.